

Dilaterad kardiomyopati

Dilaterad kardiomyopati (DCM) är den vanligaste hjärtsjukdomen hos stora hundraser, inklusive irländsk varghund. Sjukdomen förekommer också hos andra djurarter och hos människa.

Dilaterad kardiomyopati drabbar hundens hjärtmuskel och leder till nedsatt sammandragningsförmåga (kontraktilitet) och dilatation (förstoring) av hjärtat. Detta innebär att hjärtat inte förmår att pumpa runt blodet i samma utsträckning som hos en normal individ. Det kan leda till att blod ansamlas i de stora venerna som leder till hjärtat, vilket i sin tur leder till utträde av vätska i lungor och buk (hjärtsvikt). Det är också vanligt att drabbade hundar har rubbningar i hjärtats rytm (arytmier). Hos irländska varghundar är förmaksflimmer en vanlig arytm. Dilaterad kardiomyopati utvecklas progressivt över tid och börjar ofta med en s.k. pre-klinisk fas då inga sjukdomstecken ses, vilket senare ofta övergår i en klinisk fas då hunden visar sjukdomstecken. Sjukdomstecken som kan ses är trötthet, nedsatt prestation, andningssvårigheter, hosta, avmagring och ökat bukombång. Hunden kan svimma eller kollapsa och kan ha ett lindrigt blåsljud när man lyssnar på hjärtat med stetoskop. Diagnosen ställs med hjälp av ultraljudsundersökning. Eventuell arytm undersöks med EKG. Det är viktigt att undersöka hunden tidigt i sjukdomsförloppet då behandling kan vara aktuell redan i det pre-kliniska stadiet. Hundar som utvecklat tecken på hjärtsvikt behöver medicinsk behandling och hundar med förmaksflimmer kan behöva medicinsk behandling för att stabilisera hjärtfrekvensen. Extra viktigt är att undersöka hundar som ska användas i avel då förändringar kan finnas på hjärtat utan att sjukdomstecken ses. Ett screeningprogram för DCM är under utarbetande, med målsättningen att samordna upplägget mellan de nordiska länderna. Dilaterad kardiomyopati är en vanlig sjukdom hos irländska varghundar med hög dödlighet. Sjukdomen är ärftlig och studier pågår för att identifiera dess nedärvningsmönster hos irländska varghundar såväl som hos andra drabbade hundraser. Det är ännu inte känt exakt vilka genförändringar som kan ge upphov till DCM. Därför behövs vidare studier i raser som är drabbade av DCM. Syftet med studierna är att identifiera och karakterisera sjuka gener hos hund, vilket i förlängningen kan leda till ett gentest som skulle underlätta avelsarbetet för att få bort sjukdomen. Resultaten kan i förlängningen visa sig värdefulla även för människor som lider av DCM.

För mer information om DCM samt om lunginflammation hos svenska irländska varghundar, läs gärna Lovisa Orleifsons examensarbete: <https://stud.epsilon.slu.se/8881/> och publikation:

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5540459/>

Djurägarinformation studie

Studier av den genetiska bakgrunden till DCM hos hundar, inklusive irländsk varghund, pågår på Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, och på Uppsala universitet, i samarbete med kardiologer och genetiker från flera andra länder. I dessa studier behövs blodprov både från hundar med konstaterad DCM och från friska hundar utan DCM (sk kontroller).

Vad innebär ditt deltagande för Dig och din hund:

Blodprov utförs rutinenligt genom att lite päls på ett framben eventuellt klipps, spritas och en stas-slang sätts på. Därefter placeras en tunn nål i en ven på benet och blodprovet tas. När provtagningen är färdig tas nålen bort. Ett litet bandage sätts på frambenet och hunden kan omedelbart röra sig fritt igen. Totalt tar provtagningen cirka 5 minuter i anspråk. Ingen efterbehandling eller restriktioner är nödvändiga efter provtagningen. All information om din hund är konfidentiell. Det står dig som djurägare helt fritt att när som helst avsluta deltagandet i studien.

Vi ber dig även fylla i frågeformuläret om DCM samt eventuell sjukdomsbeskrivning (t.ex. journalkopior) och skicka med detta tillsammans med blodprovet och biobanksmedgivandet. Om din hund avlivats och obducerats till följd av sin sjukdom är obduktionsprotokollet också av stor vikt då det är det säkraste sättet att verifiera sjukdomen DCM. Tack för din medverkan!

Vi söker även vävnadsprov från avlivade hundar. Vävnadsprov tas efter att hunden avlivats. Inga ingrepp görs som medför extra lidande för hunden. Om du kan tänka dig att donera vävnad från din hund, kontakta någon av nedanstående kontaktpersoner för mer information.

Kontaktpersoner för vidare förfrågningar

Professor Jens Häggström, SLU, tel 018-67 21 24

Docent Ingrid Ljungvall, SLU, tel 018-67 13 38

Docent Katja Höglund, SLU, tel 018-67 21 18